

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 695/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 9. októbra 2014 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa a zo sudcov Sergeja Kohuta (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť S. Š., t. č. vo výkone trestu, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 11/2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť S. Š. o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 26. augusta 2014 doručená sťažnosť S. Š., t. č. vo výkone trestu (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 T 11/2011 (ďalej aj „namietané konanie“).

Z obsahu sťažnosti vyplynulo, že v namietanom konaní bolo proti sťažovateľovi vedené trestné stíhanie pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona. Okresný súd na hlavnom pojednávaní konanom 15. apríla 2013 uznal sťažovateľa za vinného zo spáchania uvedeného zločinu a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne.

Podľa sťažovateľa *„Okresný súd Bratislava 3... porušil moje práva na spravodlivé súdne konanie, nakoľko ma v priebehu súdneho konania nepoučil na zásadu špeciality podľa § 496 Tr. por...“*.

Sťažovateľ preto navrhol, aby ústavný súd po prijatí jeho sťažnosti na ďalšie konanie vydal rozhodnutie, ktorým vysloví porušenie jeho základného práva *„na súdnu a inú právnu ochranu a na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR“* postupom okresného súdu v namietanom konaní, zruší rozhodnutie okresného súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie a sťažovateľovi prizná primerané finančné zadosťučinenie v sume 10 000 €, ako aj úhradu trov konania.

Sťažovateľ súčasne požiadal o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom *„nakoľko nemám dostatočné finančné prostriedky na zvolenie si obhajcu“*.

V súčinnosti s okresným súdom ústavný súd zistil, že v namietanom konaní okresný súd rozsudkom sp. zn. 2 T 11/2011 z 15. apríla 2013 schválil dohodu o vine a treste uzatvorenú 15. apríla 2013 medzi sťažovateľom a prokurátorom Okresnej prokuratúry Bratislava III, v zmysle ktorej bol sťažovateľ uznaný za vinného zo spáchania zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov. Rozsudok okresného súdu nadobudol právoplatnosť 15. apríla 2013, pričom sťažovateľovi bol doručený 19. apríla 2013.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

V nadväznosti na citované ustanovenie zákona o ústavnom súde ústavný súd poukazuje na svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej jednou zo základných podmienok prijatia sťažnosti na ďalšie konanie je jej podanie v lehote ustanovenej v § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde. Táto lehota je dvojmesačná a začína plynúť od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, pričom pri opatrení

alebo inom zásahu sa počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť (pozri napr. IV. ÚS 14/03, I. ÚS 64/03, I. ÚS 188/03).

Zo zistení ústavného súdu vyplýva, že namietané konanie skončilo schválením dohody o vine a treste rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2 T 11/2011 z 15. apríla 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť jeho vyhlásením, pričom sťažovateľovi bol doručený 19. apríla 2013. V okolnostiach prípadu sťažovateľa posledným dňom na podanie sťažnosti proti postupu okresného súdu v namietanom konaní bol v zmysle § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde 15. jún 2013. Preto sťažnosť sťažovateľa doručená ústavnému súdu 26. augusta 2014 (odovzdaná na poštovú prepravu 25. augusta 2014) bola podaná zjavne po uplynutí zákonom ustanovenej dvojmesačnej lehoty.

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde z dôvodu, že bola podaná oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ako celku bolo už bez právneho dôvodu zaoberať sa ďalšími návrhmi sťažovateľa uplatnenými v sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. októbra 2014